België - Belgique
P.B. - P.P.
8500 Kortrijk
BC 20258

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER

DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË

VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE BURGEMEESTER VAN BRUSSEL

VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 - Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

INFOBLAD REGIONALE KORTRIJK & PROVINCIALE OOST-VLAANDEREN

Afgiftekantoor: KORTRIJK CENTRUM
Verantwoordelijke uitgever:
Rasson Nadia - Steenstraat 103 -
8501 Heule
P 806019
PRS: 3048465
Nummer 116 – 2de kw 2026 (apr-mei-juni)

Koninklijke en Menslievende Vereniging der Dragers van Eretekens en Medailles van België

Regionale Kortrijk
Provinciale Oost-Vlaanderen

SOCIÉTÉ ROYALE PHILANTROPIQUE DES
MÉDAILLÉS et DÉCORÉS de Belgique
POUR ACTES DE COURAGE DE DÉVOUEMENT ET D'HUMANITÉ
Sous le Haut Patronage de S.M. le Roi
et la Présidence d'Honneur de M. le Bourgmestre de Bruxelles.
ASSOCIATION PATRIOTIQUE
Sans but lucratif
Fondée à Bruxelles le 3 déc. 1865 – Autorisation Royale du 2 juillet 1883

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN MENSLIEVENDHEID
Onder de Hoge Bescherming van Z.M. de Koning
En het Erevoorzitterschap van de H. Burgemeester van Brussel.
VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 dec. 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk
Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudy.maes1@proximus.be
a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

Erevoorzitter provinciale West-Vlaanderen: Baron Jean Baptiste Emmanuel Félix Pierre Marie de Bethune.
Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE
☎&🖷: +32 56-35.63.35 - 🖃 : rasson.n@telenet.be

REGIONAAL BESTUUR KORTRIJK 27-02-2026

VOORZITTER

Mevr. Nadia RASSON (2030)
Steenstraat 103
8501 HEULE
☎ & 🖷: 056 35 63 35
GSM: 0485 12 35 45
E-mail : rasson.n@telenet.be

ONDERVOORZITTER - SECRETARIS

Dhr. Philippe DE CALUWE (2030)
Mellestraat 263
8501 HEULE
☎: 056 37 11 42
GSM : 0495 32 29 39
E-mail : philippedecaluwe@gmail.com

KANSELIER - VERSLAGGEVER

Dhr. Kurt VERHELLE (2030)
Kapel ter Bede 28
8500 KORTRIJK
GSM : 0486 72 19 86
E-mail : verhelle.polfliet@gmail.com

PENNINGMEESTER

Dhr. Ivan VAN DER AUWERA (2030)
Nachtegaalstraat 23
8511 AALBEKE
☎: 056 40 42 96
GSM : 0486 23 62 57
E-mai l: ivan.vanderauwera@skynet.be

VAANDELDRAGER

Dhr. Brecht VAN DER AUWERA
Nachtegaalstraat 23
8511 AALBEKE
☎: 056 40 42 96
GSM : 0485 41 38 25
E-mail : vanderauwerabrecht@gmail.com

COMMISSARIS/WEBMASTER

Dhr Pieter D'HAENE (2030)
Bozestraat 50
8501 HEULE
GSM : 0477 72 05 04
E-mail : dhaene.pieter@outlook.be

COMMISSARIS

Dhr. Jan NUYTTENS (2030)
Ouwegemsesteenweg 187
9750 KRUISEM
GSM : 0474 67 17 37
E-mail : jan.nuyttens@elektrovanassche.be

EREKANSELIER

Mevr. Lutgarde TACK
Holstraat 5 bus 1/1
8790 WAREGEM
GSM : 0474 63 75 99
E-mail : lutje.tack@gmail.com

COMMISSARIS

Dhr. Grégoire DE BRUYNE (2030)
Sint-Amandusstraat 12
9700 OUDENAARDE
GSM : 0495 88 89 38
E-mail : gregoiredebruyne@hotmail.com

De email adressen kunnen aangepast worden naar naam van persoon @kmvdembkortrijk.be

LIDGELD 2026

De betaalde lidkaarten werden verdeeld aan de aanwezigen tijdens het Promotiefeest op zaterdag 18 april 2026.
De personen die niet aanwezig waren op zaterdag 18 april 2026 vinden hun lidkaart hier terug of zullen die opgestuurd krijgen.
Indien het vakje een groene klever bevat, gelieve uw bijdrage van 14 Euro onverwijld te willen storten op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien hier groene klever - dringend uw lidgeld betalen - 14,00 Euro op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien u het krantje liever per mail 💻 ontvangt, geef dan uw mailadres door.

Dit bespaart ons druk- & portkosten.

Ook krijgt u het krantje sneller (in pdf.) met kleurfoto's.

Of wens je toch liever de gedrukte versie 📖 ? Laat het ons weten en we sturen het krantje op.

📧 - 📧 of 📱 naar de Kanselier: Kurt VERHELLE

Fotograaf Eric Compernolle krijgt de British Empire Medal

Zijn foto's houden de verhalen van WO I levend

Eric krijgt British Empire Medal van King Charles

In de kapel van het Talbot House in Poperinge kreeg fotograaf Eric Compernolle (68) een onderscheiding die maar weinigen te beurt valt: de British Empire Medal (BEM), uitgereikt door de Britse koning Charles III. De medaille erkent zijn jarenlange werk om de herdenking van de Eerste Wereldoorlog op de gevoelige plaat vast te leggen.

In het Talbot House in Poperinge loopt momenteel de tentoonstelling 'Refusing to Forget', een overzichtstentoonstelling met werk van fotograaf Eric Compernolle (68) uit Zonnebeke. Het is in datzelfde Talbot House dat de fotograaf zaterdagvoormiddag een heel bijzondere onderscheiding kreeg, de British Empire Medal. Die medaille, uitgereikt door de Britse koning Charles III nota bene, krijgt de fotograaf omdat hij met zijn foto's de herinneringen levendig houdt. .

Momenten van verbinding

Nog iets bijzonders is dat de plechtigheid niet plaatsvond in de Britse ambassade, zoals dat gewoonlijk gebeurt, maar wel in de kapel op de bovenste verdieping van het Talbot House. Manager Simon

Louagie was er even niet gerust in, want omwille van de veiligheid klimt er beter niet zoveel volk naar boven. Niemand trok zich iets van waarschuwing aan en klom het wel heel steile trapje omhoog.
Eric zegt diep dankbaar te zijn voor de erkenning. "Mijn werk als fotograaf draait om het vastleggen van de herdenkingen rond de Eerste Wereldoorlog", zegt hij. "Voor mij draait het niet alleen om het verleden, maar ook om de manier waarop wij vandaag stilstaan bij de opoffering, het verlies van jonge levens, maar vooral ook de waarde van vrede. Elke herdenking is een moment van verbinding tussen generaties, tussen landen en tussen mensen."

Ambassadeur Anne Sheriff

Een British Empire Medal (BEM) krijg je niet zomaar. De medaille werd in 1922 in het leven geroepen en wordt toegekend voor uitzonderlijke bijdragen. In het bijzonder gaat het om 'hands-on' - diensten aan de lokale gemeenschap of voor langdurige liefdadigheids- en vrijwilligersactiviteiten die een blijvende impact hebben. De medaille erkent een uitmuntende prestatie of dienst aan het Verenigd koninkrijk, aan mensen die zich onderscheiden door hun inzet voor de gemeenschap. Wie de erkenning krijgt, mag de letters B.E.M. achter zijn of haar naam plaatsen. Eric kreeg het eremetaal uit handen van de Britse ambassadeur Anne Sheriff.

"Talbot House is een uiterst geschikte plaats om deze medaille aan Eric te geven", aldus Gp Capt John Dickson, de Britse militaire attaché, die Eric tot zijn persoonlijke vriendenkring mag rekenen. "Deze plaats draagt de geest van vriendschap, respect en opoffering. Het was een plek waar tijdens de eerste Wereldoorlog soldaten wat rust en een beetje menselijkheid vonden. Het is op vandaag een symbool geworden van blijvende herdenking. Met het verkrijgen van de BEM is Eric toegetreden tot een bijzondere groep van mensen van wie hun werk door de Britse koning wordt erkend. Zijn inspanningen zorgen ervoor dat de verhalen rond herdenking niet verloren gaan."

Gp Capt Dickson, de Britse militaire attaché, geeft een beetje uitleg over de BEM

Kosteloos

Ook kolonel Christophe Onraet, de voormalige provinciecommandent, sprak woorden van lof voor zijn vriend Eric. "Met je fototoestel vang je momenten die de meesten van ons niet eens zien. Je foto's vatten de emoties van die momenten samen. Omdat je werk altijd zo precies is, kreeg je op een gegeven moment de bijnaam 'sniper'. Maar er is meer: je neemt niet alleen foto's, we zien je ook op

een ladder terwijl je hier de kapel schilderde of behangpapier aanbracht. Je doet dat steeds kosteloos. Bedankt daarvoor!"

Kolonel Christophe Onraet spreekt vol lof over de fotograaf.

Eric hoopt dat zijn foto's bijdragen aan het levend houden van de herdenkingen. "Mijn beelden geven iets tastbaars aan het onzegbare, niet om te verheerlijken, maar ter erkenning en ter herinnering, zodat we nooit vergeten. Deze erkenning draag ik dan ook op aan hen die blijven herdenken, maar vooral aan de jongens die hier zijn gesneuveld!"

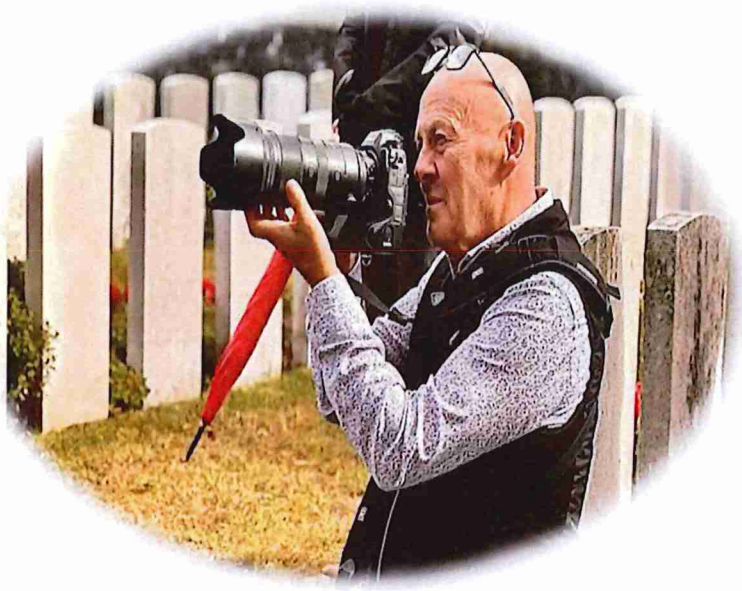

Eric in actie, niet te beroerd om zijn knieën vuil te maken.

Eric in gezelschap van de Britse ambassadeur Anne Sheriff.

Bronvermelding : Christophe Maertens
Het Laatste Nieuws, Regio, Poperinge/Zonnebeke, dinsdag 09 december 2025

Deelname plechtigheden of manifestaties

Enkele bestuursleden van de Regionale Kortrijk waren hier aanwezig :

1. Maandag 16 februari 2026
   Herdenkingsplechtigheid van de 92ste verjaardag van het overlijden van Z.M. Koning Albert I te Marche-les-Dames

2. Dinsdag 17 februari 2026
   Plechtigheid in de H Bloedbasiliek n.a.v. de herdenking van het overlijden van Z.M. Koning Albert I en de leden van de Koninklijke familie te Brugge.

3. Dinsdag 24 februari 2026
   Huldeplechtigheid ter nagedachtenis van de overleden Leden van de Koninklijke Familie in de O.L. Vrouwkerk te Laken

Dinsdag 17 februari 2026 te Brugge

Dinsdag 24 februari 2026 te Laken

The Paths to Freedom

JOE BEYRLE IN ST. CÔME-DU-MONT

Punt 77 en 79: Dicht opeengepakt zitten de mannen van 506 PIR op de harde banken achterin de donkere C-47. Het enige licht komt van hun sigaretten, die helder oplichten als een para zenuwachtig 'n trekje neemt. Ze zijn op weg naar dropzone C, ten westen van Ste. Marie-du-Mont. Als het vliegtuig de daling inzet, schreeuwt Jumpmaster McKnight: "*Get ready*!" De piloten proberen uit alle macht het inmiddels zeer hevige afweergeschut te ontwijken. De C-47 stuitert door de lucht, als een speedboot in een tornado en gooit de mannen van de ene naar de andere kant. "*Stand up*", brult McKnight boven het lawaai uit, "*and hook up*!" Het licht springt op groen en ze springen de nacht tegemoet. Het is 01.00 uur, 6 juni 1944.

Joe Beyrle ziet bij het schemerlicht van de zomernacht, dat hij richting een kerktoren zweeft. Hij beseft, dat ze de dropzone hebben gemist en vermoedt dat dit de kerk van St. Côme-du-Mont is. Er zitten Duitsers in de toren en ze schieten op hem. Zijn parachute wordt geraakt en scheurt. Hij valt ongecontroleerd op het schip van de kerk. Het dak is steil en biedt geen grip. Net op tijd weet hij zich vast te grijpen aan de dakrand en laat zich dan de laatste vijf meter vallen. Hij valt op zijn zij en op z'n karabijn... Even krijgt hij geen lucht, maar hij herstelt zich snel.

In de schaduw van de kerk is Joe onzichtbaar voor de Duitse uitkijkposten in de toren. Hij sluipt over het kerkhof, met de radio van z'n unit achter zich aan slepend en springt over de muur. De Duitsers hebben inmiddels een huis in brand geschoten en schieten bij het licht van de vlammen op de vliegtuigen en de omlaag zwevende para's. ze juichen elke keer weer, als ze een maat van hem te pakken nemen. Dit is meer dan Joe kan verdragen. Met zijn rug tegen de muur van een huis achter de kerk schiet hij het magazijn van z'n Tommy-gun leeg op de toren. Even is het stil ... maar dan wordt er teruggeschoten. Dan realiseert hij zich, dat hij geen enkele dekking heeft. Hij vlucht het dorp uit. Vanwege de ondoordringbaarheid van de bocages dwaalt hij uren door het landschap en komt -zonder het te beseffen- weer terug aan de rand van St. Côme-du-Mont. Het is inmiddels licht geworden.

Omdat hij zijn Batallion niet kan bereiken, besluit Joe Beyrle zich nuttig te maken. Hij ziet een soort energiestation in het dorp en dat zal hij opblazen. Omdat zijn eenheid de opdracht heeft om de bruggen over de Douve op te blazen, heeft hij nitroglycerine bij zich. Voor het energiestation staan diverse voertuigen van de Wehrmacht. Zouden ze binnen zitten ...?

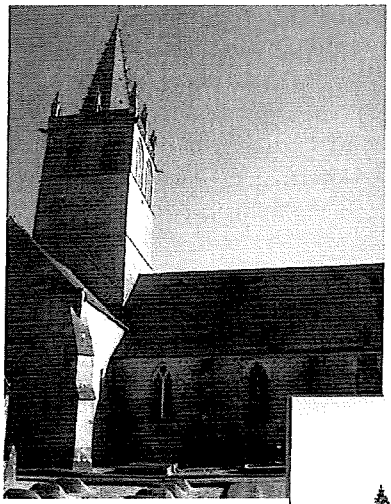

Hij neemt de gok en gaat het gebouw binnen, maar er is niemand. Hij plaatst aan elke kant van de enorme generator een staaf nitro en zet het mechanisme op 45 seconden. Nauwelijks heeft hij dekking gezocht, of een doffe explosie volgt. Het enige resultaat is echter wat witte rook. Teleurgesteld constateert hij, dat alle lichten in het dorp blijven branden. Wat Joe Beyrle echter niet weet, is dat hij een steunzender heeft opgeblazen, waardoor nu heel wat Duitse radio's zijn uitgevallen.

ROUTEBESCHRIJVING

73. Na ± 200 m, bij bedrijf Laudescher, links de oprit van het bedrijf Top Garage oprijden om te keren en naar de rotonde terug te rijden.
Naast de oprit staat de boerderij, waar destijds Mr. M. Ingouf woonde en waar Col. Robert G. Cole zijn hoofdkwartier inrichtte. Daarvandaan zet hij met 502 PIR de –onder de naam 'cabbage patch' (koolveld) bekend geworden– aanval in richting Carentan.
74. Terugrijden naar rotonde.
75. Rotonde **links** (3e afslag); D794 richting St. Côme-du-Mont.
76. *1e weg links, richting St. Côme-du-Mont.*
U komt weer langs Musée Dead Man's Corner en rijdt St. Côme-du-Mont binnen.
77. Na ± 200 m, bij bordje Eglise (XII ième S.) **links**.
Op de kerk is rechts een plaquette aangebracht ter herinnering aan de landing van Joe Beyrle, 506 PIR, op het dak van de kerk, terwijl Duitsers hem en zijn maten vanuit de toren beschoten. U kunt voor de Kerk parkeren en kerkhof rond de kerk oplopen.
78. Weg langs kerk vervolgen.
Aan uw linkerhand staat een huis met grasperk ervoor. Hier heeft een First Aid Post van 506 PIR gezeten. De ingang van de hulppost is inmiddels dichtgemetseld, maar nog duidelijk te zien.
79. Bij grasperk weg **rechts** aanhouden en **direct links** doorgaande weg volgen.
Bij het laatste huis aan uw rechterhand in het dorp heeft Joe Beyrle een Duitse patrouille verrast door twee granaten te werpen.
80. Na ± 800 m, vlak na bordje 50 km, bij wegkruis **scherp rechts**, Rue des Fardelles.
81. Na ± 400 m, wordt de weg onverhard (ook door luxe auto's goed te rijden).
82. **-I rechtdoor.**
83. T-splitsing **rechts.**
84. Na ± 30 m T-splitsing **links**, verharde weg op.
85. Bij kruising **rechtdoor**, richting Houesville, dus NIET doorgaande weg D270 links volgen.
86. T-splitsing **links.**
87. Doorgaande weg door dorp volgen (**2x rechts** aanhouden). U rijdt langs kerk (aan uw rechterhand).
88. **-I rechtdoor.**
89. Y-splitsing **links** aanhouden, richting Blosville en Hiesville.
90. Volgende splitsing **links** aanhouden.
91. Kruising **rechtdoor**, onverhard pad op.
92. Onverhard pad gaat over in verharde weg.
93. Einde weg **links.**
94. **-I rechtdoor.**

ROUTEBESCHRIJVING

95. Na ± 200 m **rechts**, onverhard pad op.
96. Einde pad **links**, voorrangsweg op.
97. Na ± 1,1 km, bij witte paal met rode band, **rechts**, D423 richting Gambosville.
98. Na ± 300 m, vlak na brug, **rechts**, onverhard pad.
99. Op kruising onverharde wegen **links** en direct **rechts** aanhouden, onverhard pad.
Rechts ziet u een hekwerk, dat gemaakt is van gaas van landingsbanen op tijdelijke vliegvelden. Misschien komt het wel van tijdelijk vliegveld ALG A6 tussen Ste. Mère-Eglise en Beuzeville-au-Plain.
100. Einde pad **rechts**, verharde weg op.
101. 1e weg **rechts**, bij huisnummer 13.
102. 1e weg **rechts.**
103. **I– rechtdoor.**
104. Kruising voorrangs weg **recht oversteken**, Chemin de Fauville.
105. Onder wnelweg N13 door (ook voor GMC's te doen).
106. Einde weg **rechts**, weg wordt onverhard.
107. Kruising onverharde wegen **links**, onverhard pad.
108. Onverhard pad gaat over in verharde weg.
109. **I– rechtdoor.**
110. Einde weg **rechts**, voorrangsweg D67 richting Audouville-la-Hubert.
111. **I– rechtdoor**. U rijdt Ecoquenéuaville uit.
112. **I– rechtdoor.**
113. Kruising **links**, D129 richting Turqueville.
Op de hoek rechts hield Pfc Wilbur H. Shanklin van HQ Company 506 PIR een Duitse krijgsgevangene van het Georgische Infanterie Bataillon 795 (709. ID) onder schot.
114. Y-splitsing **links** (= rechtdoor), Rue de l'Eglise. U rijdt langs kerk.
115. Met doorgaande weg **haaks rechts**, C202 richting St. Martin-de-Varreville.
116. Kruising **links**, voor Christusbeeld langs.
117. **Onverhard**: einde weg **rechts** en direct **links**, langs electriciteitspaal, onverhard en licht stijgend pas op. Lees verder op punt **119**.
Verhard: einde weg **links.**
118. **Verhard**: einde weg **rechts**, D423 richting St. Germain-de-Varreville.
Lees verder op punt **121.**
119. **Onverhard**: Y-splitsing **links** aanhouden, onverhard.
120. **Onverhard**: einde weg **rechts**, verharde weg op.
121. Einde weg **links**, D115 richting Beuzeville-au-Plain.
122. Na ± 300 m, bij huis met rond raam in zijgevel **rechts.**
123. Verkorte route: einde weg links, D17 richting Ste. Mère-Eglise.

ROUTEBESCHRIJVING

Lees verder op punt **132.**

Tegenover de kruising staat een monument ter herinnering aan de piloten en zeventien para's van 506 PIR, die hier met een Dakota van 439th Troop Carrier Group zijn neergestort. Onder hen de sympathieke Lt. Meehan, vooral bekend van de TV-serie 'Band of Brothers'.

***Ubbo's Trail:** in 2004 is KTR-lid Ubbo Mansholt door een ongeluk op weg naar Normandië omgekomen. Ter herinnering aan hem hebben enkele KTR-leden een pad naar hem genoemd en halverwege dit pad een naambord op een boom gespijkerd. De omweg Ubbo's Trail is 1,8 km lang en leidt over een –vooral bij regenachtig weer slecht– onverhard pad.*

***Ubbo's Trail:** einde weg **rechts**, D17 richting Hameau Fournel.*

124. **Ubbo's Trail**: na ± 400 m **links**, onverhard pad op.
125. **Ubbo's Trail**: onverhard pad gaat over in graspad, licht stijgend.
126. **Ubbo's Trail**: het pad duikt naar beneden en maakt scherpe **bocht naar links**.
127. **Ubbo's Trail**: vlak na de bocht hangt links op een boom het herinneringsbord aan Ubbo Mansholt.
128. **Ubbo's Trail**: licht stijgend graspad volgen.
129. **Ubbo's Trail**: **I– rechtdoor**.
130. **Ubbo's trail**: onverhard pad met haakse **bocht naar links** volgen;
131. **Ubbo's Trail**: einde pad, bij het monument voor de neergestorte Dakota met Lt. Meehan en 506 PIR, **rechts**, D17 richting Ste. Mère-Eglise.
132. Op kruising **rechtdoor**, D17 richting Sté. Mère-Eglise. LET OP: onoverzichtelijk voor verkeer van rechts !
133. Na ± 1,4 km staat rechts het monument voor La Londe langs de weg, tussen taxushagen.
    Dit monument herinnert aan het eerste Geallieerde vliegveld op Europees grondgebied na de invasie. Het weiland achter het monument was de start– en landingsbaan voor de Typhoons van het 1st US Army Air Corps.
134. Doorgaande weg blijven volgen. U rijdt Sté. Mère-Eglise binnen.
135. *U volgt de doorgaande weg door Ste. Mère-Eglise tot aan het plein bij de kerk.*

Hier eindigt de route Nightdrop 101st Airborne Division.

JOE BEYRLE IN ST. CÔME-DU-MONT

Vervolg van Punt 77 en 79: De Duitsers in het dorp zijn gealarmeerd en roeren zich. Joe vlucht daarom weer en verstopt zich buiten het dorp achter een bocage. Langs de weg komt een peloton Duitsers aangelopen. Ze stoppen op zo'n twintig meter bij hem vandaan. Zal hij zijn Tommy-gun leegschieten op hen? Nee, hij heeft geleerd dat je alleen mag schieten als er op je geschoten wordt. Maar, bedenkt hij triomfantelijk, hij heeft nog wel twee granaten! De eerste gooit hij door de lucht naar de mannen en de tweede rolt hij over de grond naar de groep. Hij hoort de granaat stuiteren. Vlak na elkaar ontploffen ze, maar hij hoort geen geschreeuw. Verbaasd en teleurgesteld vlucht hij weer de velden in.
Uren dwaalt hij rond, van bocage naar bocage. Hij komt niemand van zijn Batallion tegen en raakt uitgeput. De avond valt en zijn concentratie neemt af. Hij hoort een gerucht, stopt en gebruikt zijn 'cricket'. Het antwoord is: "*Hände hoch*!" Joe Beyrle wordt als krijgsgevangene ingerekend.

Dit is pas het begin van de oorlog voor Joe Beyrle. Hij wordt afgevoerd naar Duitsland en komt in een krijgsgevangenkamp terecht. Hij weet echter tot twee keer toe te ontsnappen uit zo'n Stalag. De laatste keer vlucht hij naar Rusland en sluit zich uiteindelijk bij de Russen aan. De oorlog eindigt voor hem, als hij als enige Amerikaan tussen de Russen Berlijn bevrijdt.

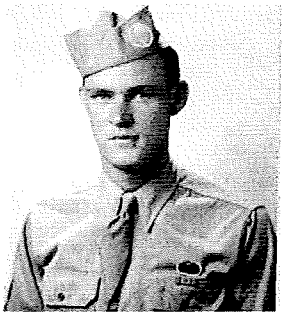

Joe Beyrle in 1944

LT. MEEHAN EN Z'N 'STICK'

Punt 123 en 131: First Lieutenant Thomas Meehan en zijn 'stick' van zestien paratroopers stijgen in de avond van 5 juni 1944 op in Engeland in hun C-47 Dakota, die als vluchtnummer 'Chalk 66' op de romp heeft gekregen. Achter hen kiest de 'Chalk 67' het luchtruim, met Lt. Richard D. Winters en zijn 'stick' aan boord. Allen behoren tot E (Easy) company, 506 PIR 101st A/B. Thomas Meehan is de Company-Commander, met Dick Winters als tweede man.

De Dakota van Thomas Meehan wordt boven Ste. Mère-Eglise getroffen door FLAK (Flug Abwehr Kanone) en stort neer in een weiland bij Beuzeville-au-plain. Het toestel brandt drie dagen. Alle lichamen zijn zo verbrand, dat ze niet meer te identificeren zijn. Alleen de piloot Lt. Harold Cappelluto blijft dit lot bespaard. De doden worden in eerste instantie begraven in Ste. Mère-Eglise. In 1952 is de piloot op het US War Cemetery in Colleville herbegraven (Vak A, Rij 9, graf 19). De overige bemanningsleden zijn naar Amerika gehaald en begraven in een massagraf op jefferson Barracks national Cemetery in St. louis, Missouri.

Het monument heeft de vorm van een staartroer van een Dakota en is ontworpen door Michael Gaudry uit het nabijgelegen Picauville. Achter de plaquette met de namen van de paratroopers en de bemanning is een urn ingemetseld met de resten van 'Chalk 66'.

Nadat bekend wordt dat Lt. Thomas Meehan is gesneuveld, wordt Lt. Dick Winters bevorderd tot Commander van Easy-Company. Tja, zo gaat dat in een oorlog ...

THE END

De Groote Oorlog

XXXVIII.

Het gevecht bij Cappellen-op-den-Bosch. De vernieling van Dendermonde.

Den 4e September kwam er beweging in de Duitsche troepen, die bij Wolverthem en Grimbergen lagen. Zij behoorden tot de 3e en 9e korpsen en rukten op in de richting van Dendermonde en Cappellen-op-den-Bosch.

Een afdeeling van het 9e korps marcheerde naar Dendermonde.

Onze 11e vestingtroepen, het 1e bataljon van het 16e vestingtroepen, 1 batterij van 9.5, later door 2 batterijen veldgeschut en de ruiterij van luitenant-kolonel Védrines versterkt, bewaakten de bruggen van Appels en Schoonaarde, vastbesloten zich hardnekkig te verdedigen.

Om dien aanval op Dendermonde te beschermen werd een gedeelte van het 3e reserve-korps op den 4n sektor afgestuurd.

Te Cappellen-op-den-Bosch waren deze troepen op een bataljon van het 6e jagers komen stuiten, welke door eene kompagnie machinegeweren versterkt was. Een goed onderhouden, doodelijk vuur begroette den aanvaller. De Duitschers moesten de steun van hunne artillerie inroepen en aanzienlijke effektieven in het gevecht brengen, om dit dappere detachement achteruit te drijven. Maar toen dit terug trok naar de voorposten op de linie Liezele-Breendonck, had het vuur van geweren en machinegeweren reeds duchtig in de vijandelijke rangen gemaaid.

Sterk door zijn overmacht, vatte de vijand de strijd met onze troepen aan, en deed daarbij vooral pogingen, eenerzijds in de richting van Liezele, anderzijds in die van Breendonck. Hevig beschoten, langs alle kanten aangevallen, hielden de onzen nochtans stand, terwijl zij zich wanhopig aan het terrein vastklampten. Plots liet de artillerie van onze forten hare stem hooren. De batterijen van de 6e divisie mengen hun nijdig geluid met de zware basstemmen van de koepelkanonnen. Eene stormwolk schroot stort neer op den vijand, waarvan de rangen neergebliksemd worden door het vereenigde vuur van onze stukken, onze geweren en machinegeweren.

En toen de overwonnen vijand, bloedend uit de duizenden wreed geslagen wonden, het gevechtsterrein moest verlaten, lagen de dooden en gewonden bij honderden voor onze liniën, die men zoo flink verdedigd had.

Deze bloedige nederlaag moest eens te meer gevolgd worden door een laffe wraak. Ditmaal was het Cappellen-op-den-Bosch, dat het slachtoffer van de Duitschers zou worden, zeker omdat deze er zoo'n tegenspoed hadden geleden.

De jagers van de 16e brigade, die zich dien nacht aan de voorposten bevonden, zagen den horizon rood verlicht door den akeligen gloed der vlammen.

Cappellen-op-den-Bosch stond in brand. Weldra was het geheele dorp in lichte laaie. Het regende vonken in de nabijheid van de vooruitgeschoven schildwachten, wien de stikkende brandwalm de keel dichtsnoerde.

Meer dan 200 huizen en de kerk werden aan het vuur prijsgegeven. Vier burgers kwamen om.

Walgelijke zwelgpartijen hadden plaats, en het gevolg daarvan waren nieuwe gruweldaden.

Laten we niet op deze walgelijke tooneelen ingaan. Een geschrei steeg op van deze verdrukte, gemartelde streek.

Later hebben we ook Cappellen-op-den-Bosch bezocht.

Aan de brug zagen we nog sporen van den strijd, maar veel talrijker waren die van de brandstichting en plundering, al was men reeds druk aan 't herbouwen.

We poosden bij de ruïne der kerk. Uit een school daartegenover hoorden we kinderstemmen. De oorlog was nu voorbij hier. Vrede en rust hingen weer over 't dorp, dat echter in ons martelaarsboek opgeschreven staat.

En huiverend spreekt men ons nog van dien avond, van de angstige vlucht door de velden, onder een hemel rood van den brandgloed. Men hoorde 't getier, 't geschut, 't gebrul van woeste soldaten, die wijnkelders plunderden en dat zwijmelend rondliepen, in den rossen schijn.

Te Londerzeel, ook in de omgeving, joegen de Duitschers burgers voor hun troepen en staken ze eveneens woningen in brand.

Naar Ramsdonck op werden twee kinderen door schoten gedood, toen zij met hun moeder naar de Belgische linie wilden vluchten.

Wolverthem, Meysse, Beygem, overal moest de roode haan kraaien.

Laten we nu vertellen, wat er bij Dendermonde gebeurde.

Reeds den 2e September had één Duitsche patroeljе te Lebbeke, op het gehucht "Heizijde", drie hoeven in brand gestoken, zoogenaamd als... vergelding, omdat op het grondgebied der gemeente zes hunner makkers door Belgische soldaten gedood waren geworden.

Den 4e September, 's morgens om 4 uur, hoorden de bewoners van Lebbeke hevig geweervuur.

De Belgische voorposten waren in gevecht met de weer oprukkende Duitschers. Onze mannen konden het tegen de overmacht niet uithouden en trokken zich terug op de Schelde.

De vijand wachtte nog een wijle, misschien op zijn hoede voor een overval, maar om 7 uur rukte hij het dorp binnen, zijn gewoon stelsel van schrikaanjaging toepassend.

Hij verbrijzelde ruiten en deuren en joeg de bevolking op straat, zoowel kinderen en vrouwen als mannen.

Er konden ginder verder immers nog soldaten verschanst zijn en dan was een schild veilig. Dus werden de weerloozen als zoodanig voor de troepen geduwd, onder de gebruikelijke scheldwoorden, bedreigingen en mishandelingen.

Maar er bevonden zich geen Belgische troepen meer in 't dorp. Voor alle zekerheid schoot men nog eenige granaten af, en dan begon de brandstichting. Een twintigtal huizen en hoeven vlamden weldra. In de kom der gemeente werd erg geplunderd. Kortom, de gewone woeste tooneelen speelden zich hier af.

De burgemeester wist dan eindelijk toch bij generaal Gronen de algeheele verwoesting van Lebbeke te voorkomen.

Vele burgers hadden de vlucht genomen.

Te Sint-Gillis ging het nog geweldiger toe. Over beide gemeenten hooren we straks meer.

Het hoofddoel was dus Dendermonde, dat ginds achter zijn oude, groene wallen gedoken lag. 't Vriendelijk stedeke, als in een nest van groen verscholen. 't Dendermonde van 't Ros Beiaard en de vier Heemskinderen, van den Reus en de Reuzin, stond nu voor een vreeselijke beproeving.

Om 9u.15 werd Dendermonde beschoten. Een uur later trok het vijandelijke leger de stad binnen langs de Kerk-, de Mechelsche- en Brusselschestraten.

De Duitsche troepen drongen in het burgerlijk gasthuis. Zij namen als gijzelaars dokter van Winckel, voorzitter van het Roode Kruis, die er zieken en gewonden verzorgde ; den eerwaarden heer van Poucke, aalmoezenier, en den heer Cesar Schellekens, sekretaris van de kommissie der burgerlijke godshuizen, sleurden ze mede naar het midden der stad, de burgers, die zij op hun weg ontmoetten, aanhoudende en met hen medevoerende.

Onderwijl plunderden andere soldaten de kelder, de pastei- en broodbakkerijen, de kruidenierswinkels en de drankslijterijen. De vensterbanken waren met massa's flesschen overladen.

Eene kompagnie, door een Hauptmann aangevoerd viel het gebouw der "Banque centrale de la Dendre" - eene private instelling - binnen en doorzocht de lokalen van onder tot boven.

Kort daarna verscheen eene bijzondere ploeg. In het bureel van den gemachtigden beheerder deed zij een kleine brandkast springen en roofde daaruit 2.100 frank. De deur van gesmeed ijzer, die toegang geeft tot de kelderingen, waar zich de brandkasten der partikulieren bevinden, opende zij met geweld ; een andere deur, binnentoegang tot de kelderingen, kon niet worden opengebroken. Dank alleen aan de stevige inrichting, bleven de brandkasten der partikulieren ongeschonden.

Terwijl dat alles gebeurde, liet generaal von Boehn zich fotograferen op het bordes van het stadhuis.

Te 3 uur ongeveer staken de "pionniers" (9e) de konstruktie-werkhuizen van Dendermonde in brand, alsmede vijf huizen binnen de stad.

Van stonde aan zegden de Duitsche officieren den inwoners aan, die in de stad gebleven waren, te vertrekken en daar Dendermonde heel en al moest vernietigd worden.

's Avonds, rond 5 uur, liet een Duitsche kommandant de in de gevangenis opgesloten personen—ruim 135—in vrijheid stellen. Die gevangenen verspreidden zich over de streek.

Ook het gasthuis werd niet gespaard. Het werd met petroleum besproeid en den vlammen prijsgegeven. In allerijl werden zieken, grijsaards, en gewonden naar buiten gebracht. Een aan vallende ziekte lijdende bleef in den vuurgloed.

De kerk van het Begijnhof, een gebouw uit het laatste der XVIe eeuw, werd den zelfden dag in asch gelegd.

Den ganschen dag zetten de Duitsche soldaten de daags te voren begonnen plundering voort. De juweelhandel van den heer van den Durpel-Goedertier en talrijke huizen van ingezetenen werden heel en al verwoest.

Den 6e September (Zondag) werd door kommandant von Sommerfeld bevolen met het vernielingswerk voort te gaan.

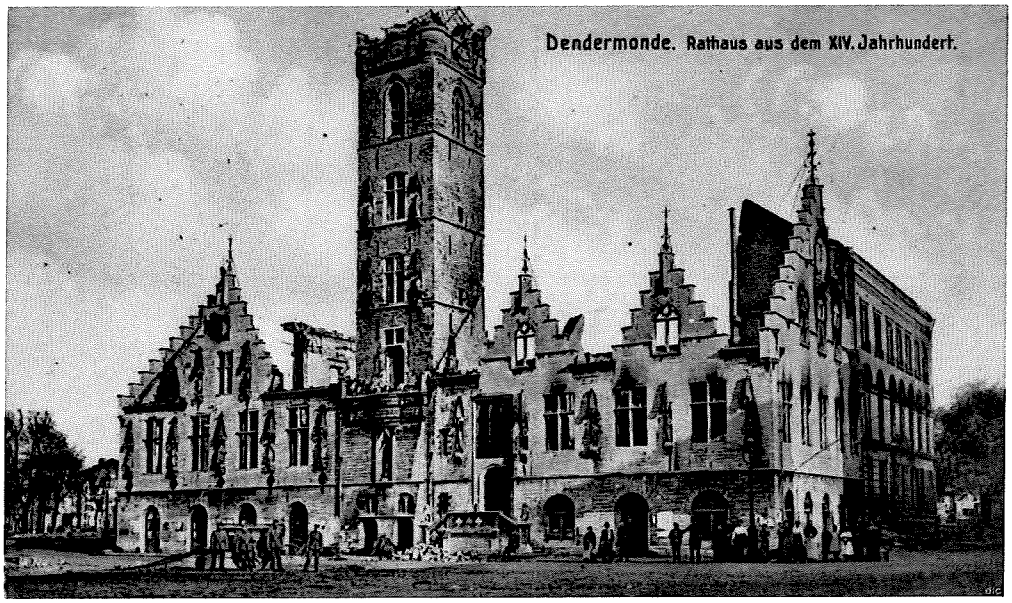

Dendermonde. Stadhuis uit het jaar 1400.

Als te Leuven en te Andenne, werd bij voorkeur brand gesticht in de weelderigste stadswijken, waar de soldaten gelegenheid tot plunderen hadden.

Het uitbranden hield eerst op den 7e September, daar, zoo verklaarde een Duitsch officier, de "pionniers" vertrokken waren om de spoorweglijnen onbruikbaar te maken. De gespaard gebleven huizen droegen voor het meerendeel een opschrift : "nicht anzünden" (niet in brand steken).

Denzelfden dag, nadat een Duitsche schildwacht gedood was geworden vóór de fabriek Vertongen, door een op den Scheldedijk geposteerden Belgischen soldaat, zegde majoor von Forstner tot een van de Dendermonde's ingezetenen :

"Er zijn nog fabrieken recht gebleven in de streek van Dendermonde, raken uwe soldaten nog een der onzen aan, dan worden die fabrieken plat gelegd, evenals de stad."

Den 4e September werd ook het kleine dorp Appels ruim een uur lang door de Duitschers beschoten, ofschoon geen Belgische troepenmacht aldaar verbleef. Een kind werd gedood door een schrapnell-scherf.

Enkele minuten na het schieten kwamen de Duitschers de gemeente binnengerukt ; zij staken de woning van Casimir Laureys, die door een houwitser getroffen was, in brand en lieten den rampzalige in de vlammen. Nog brandden zij acht huizen af en verwoestten het meerendeel der overige. Anderhalf uur lang sloten zij den pastoor en de inwoners in de kerk op en gaven hun slechts de vrijheid weer, na ze gedwongen te hebben hunne bewakers de hand te drukken.

Daar zij in het huis van den veldwachter dezes politiemuts ontdekt hadden, staken zij de woning in brand. De huizing van Adolf Veldeman, waar zich een oude tuniek bevond, toebehoorende aan zijn zoon, soldaat in het Belgisch leger, werd afgebrand, alsmede vier naburige huizen. Al de huizen in de gemeente werden geplunderd.

Aanhoudingen, moorden en fusillades

Talrijke inwoners van Lebbeke, Sint-Gillis, Dendermonde, door de Duitsche troepen aangehouden, werden naar Duitschland medegevoerd.

De pastoor van Lebbeke, zijn onderpastoor, de gemeentesekretaris, de notaris en ongeveer 450 bewoners der genoemde gemeenten werden geïnterneerd, deels in het kamp te Soltau, deels in het kamp te Münster (Hannover). Zoolang de reis duurde, moesten zij eene schandelijke behandeling onderstaan. Drie onder hen, door honger uitgeput en raaskallende, werden tijdens de reis vermoord, twee door bajonetsteken afgemaakt in den trein en één op de spoorwegbaan geworpen en gedood.

Vijf-en-twintig inwoners van Lebbeke en Sint-Gillis werden op het grondgebied dier beide gemeenten door de Duitsche troepen vermoord. Behoudens vier : Hertogh, Van Malderen, De Boeck, Mannaert, werden allen gedood of afgemaakt door bajonetsteken, houweel - of bijlslagen. Voor het meerendeel waren zij zoodanig misvormd, dat men ze nog slechts kon identificeeren door hetgeen zij bij zich hadden. Twaalf onder hen, herkomstig uit Lebbeke : Camiel Verhulst, Theophiel Keppens, Arthur Bovyn, Arthur Verhulst, Pieter Van Eyberghe, Camiel Lissens, Oktaaf Verhulst, Van den Berghe of Vercauteren (niet vastgestelde identiteit), Edmond Hofman, Gustaaf Hofman, Veldeman, Jozef Pieraert, waren gevlucht in de hoeve van Oktaaf Verhulst ; zij werden lijf aan lijf gebonden, achter de hoeve geleid en afgemaakt. Hunne lijken werden geworpen in een zelfde groeve.

Zes inwoners van Sint-Gillis : Achiel Reye, Alfons van Damme, Prosper Van Dooren, Ernst de Kinder, Ernst de Stobbeleer, Frans Mertens, werden arm aan arm gebonden en naar Lebbeke medegenomen.

De Duitschers staken hun de oogen uit en doodden ze vervolgens met bajonetsteken.

Aan anderen, van Weyenberg : Lodewijk van Damme, Frans Moens (van Lebbeke), werd het hoofd met sabelslagen gekloven, in tegenwoordigheid hunner vrouwen en kinderen.

Twee Dendermondenaars werden gedood bij het binnenrukken der Duitschers. Een inwoner van Appels, Theophiel van den Bossche, werd met revolverschoten afgemaakt ; een andere, Wauters genaamd, werd door een geweerschot gekwetst.

Den dag waarop Dendermonde aangevallen werd (4 September) vuurden zes Duitsche infanteristen, tot tweemaal toe, op 5 meter afstand, op dokter E. Hemeryck en op zijn zakdrager, die beiden den armband van het Rood Kruis aanhadden. De zakdrager is vijf dagen later gestorven aan de gevolgen eener wonde door een ontplofbaren kogel, in het bovengedeelte der dij toegebracht ; de wonde was van voren 20 centimeter en van achter 25 centimeter groot. Drie geneesheeren deden de schouwing in de ambulancie der fabriek Vertongen. Op dokter Hemeryck werd een derde maal geschoten, wanneer zijn zakdrager reeds gevallen was.

Herbezetting van Dendermonde door de Belgische troepen.

(10 September 1914)

De herbezetting van Dendermonde door de Belgische troepen ging met verdere gruwelen gepaard.

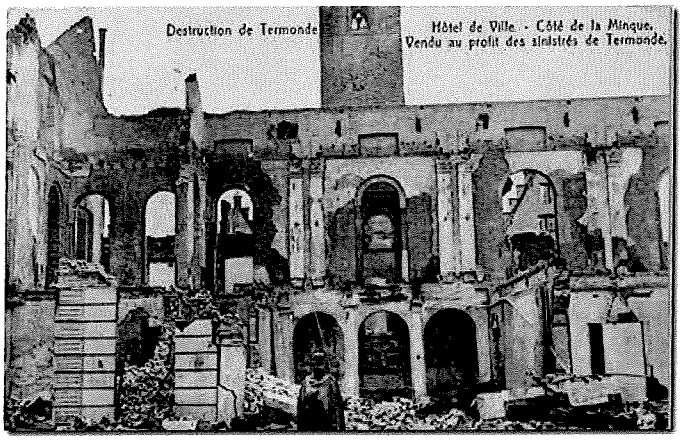

Vernietiging van Dendermonde : het Stadhuis.

Tijdens het gevecht deden Duitsche soldaten, aangevoerd door een officier, zich op de baan Sint-Gillis-Dendermonde voorafgaan door vijftien burgers, waaronder drie vrouwen en twee jonge meisjes.

Te Sint-Gillis was een burger, wien de Duitschers den buik op vijf plaatsen hadden doorstoken, kruiselings aan de deur eener huizing gebonden, met de rechterhand aan de bel en met de linkerhand aan den deurknop vastgemaakt.

Camiel De Rijken, stoker te Dendermonde, werd, in tegenwoordigheid zijner vrouw, door een bajonetsteek gedood.

Tweede beschieting van Dendermonde.

(16 en 17 September 1914)

Den 16e September, rond half zes 's avonds, hernamen de Duitschers de beschieting van Dendermonde.

De meeste inwoners die, na den 10e September, teruggekomen waren, trokken zich terug op den linkeroever der Schelde, evenals het kleine Belgische garnizoen (250 man). Een twaalftal houwitsers vielen op de onlangs herstelde O.-L.-Vrouwkerk.

's Avonds, omstreeks half-acht, rukten de Duitschers de stad binnen. Daar de Belgische soldaten voortgingen met schieten van den andere oever van de Schelde, dwongen de Duitsche troepen dokter van Winckel met hen mee te gaan tot aan de stroom. De Duitsche soldaat, die aan zijn linkerzijde ging, werd gedood ; de soldaat aan zijn rechterzijde werd erg gewond. Men plunderde 's avonds de kelders van drie rechtgebleven huizen leeg. De officieren hielden gansch den nacht slempartijen op de Vlasmarkt, alwaar twee groote vuren waren aangelegd.

's Anderendaags, 17 September, herbegon de beschieting van 4 tot 4 3/4 uur namiddag. Een houwitser trof den toren van het stadhuis, dat vuur vatte. De stadsbibliotheek, het archief werden in asch gelegd. De schilderijen, met uitzondering van drie, konden gered worden.

Den brand van Dendermonde zag ik van uit 't Land van Waas. Hoe levendig herinner ik me nog dien Zaterdag. Talrijke groepen vluchtelingen trokken naar Sint-Niklaas en Lokeren. In laatstgenoemde stad stonden treinen gereed om al die ongelukkigen naar Gent en Brugge te vervoeren.

Te Lokeren heerschte ook zenuwachtige gejaagdheid. De inname van Dendermonde was een ernstige bedreiging voor Antwerpen, dat van de basis der kust afgesneden kon worden. Te Lokeren nam men reeds maatregelen om de brug over de Durme op te blazen.

We meldden hierboven reeds, in het verslag van de officieele onderzoekskommissie, dat Dendermonde door onze troepen herbezet werd.

Onze legeroverheid moest het gevaar afwenden : de Duitschers op den linkeroever der Schelde ; Antwerpen, als dichtgegrendeld, als een kerker, voor ons leger.

De 1e en 6e divisie kregen bevel Dendermonde terug te nemen, wat na niet al te veel strijd gelukte. 't Was nog de ure niet van Antwerpen's beleg. De Duitschers schenen het nog niet erg te meenen met hun tegenaanvallen op de Scheldebruggen tusschen Dendermonde en Gent.

Bij die herbezetting bezocht ik het geteisterd stedeke. 'k Naderde het van Zele-dijk. De groote veerbrug lag gesprongen, maar een noodbrug verbond beide oevers. Om in de stad toegelaten te worden, moesten we te Grimbergen, in de onmiddellijke nabijheid, waar het van soldaten wemelde en de artilleristen hun geschut oppoetsten, een paspoort gaan halen. Heel gemakkelijk kreeg men dat niet. Dendermonde was, ofschoon door de onzen bezet, een stukje front geworden. Ginds over het station nestelden de Duitschers, en aan den doorsteek lagen onze piotten, achter de wallen of in der haast opgeworpen verschansingen.

Ik bewees, dat het in België's belang was, de stelselmatige vernieling van Dendermonde bekend te maken, door een levendige beschrijving, en verwierf de begeerde toelating.

En toen...

O, nooit vergeet ik die wandeling langs de uitgebrande huizen, de hoopen puin, straat na straat, die wandeling over verbrijzeld glas, verkoolde balken, steen- en panbrokken. En dikwijls zag ik door de gaten, de grijnzende openingen, waar eens vensters geweest waren, over 't zwarte puin, de verwrongen ijzeren meubelen, tot in den hof, waar de heerlijkste bloemenpracht vloekte tegen 's menschen werk, tegen de moedwillige vernieling.

En hier en daar zochten burgers in de assche naar overgebleven bezittingen, maar vonden niets, bijna niets. En anderen, moe van vruchteloos zoeken, waren op den hoop neergezonken, en verborgen 't gelaat in de handen en weenden om hun ondergang, hun ellende, om de verwoesting van 't eigen huis en de gansche goede stad.

Er waren er ook, die niet schreiden, maar u aanstaarden met een blik, zoo droevig, zoo allerdroevigst, dat ge hen bij de hand had willen grijpen, om mee te treuren over al deze onverdiende slagen, dit groote wee, over Dendermonde, over heel België gekomen.

Hier en daar stond een huis recht, en op de deuren las in 't Duitsche opschrift : "Goede lieden. Niet aansteken".

Maar die anderen dan, die nu dwalende grijsaards, mannen, vrouwen, kinderen, wat hadden zij misdaan ? Die gebrekkigen, welke ik 's Zaterdags in den vluchtelingen-trein geholpen had, lammen, kreupelen, blinden, weezen, wat hadden zij misdreven tegen 't machtige Duitsche leger ?

Hier en daar een gespaard huis ; maar elders, ruïnen.

'k Kwam aan den doorsteek. Op de hooge wallen kropen onze piotjes voorzichtig naar boven, om naar den vijand te gluren, die ginds, bij de statie, in 't heestergewas school.

En achter barrikaden waakten onzen mannen.

Men ried me aan, de stad weer te verlaten, want Dendermonde was 't front.

En nauwelijks kon ik scheiden van 't arme stedeke.

En Dendermonde was zoo'n vroolijk stadje. 't Lag geestig binnen zijn oude wallen.

't Stadhuis (vroeger lakenhal) met 't sierlijk belfort, het Vleeschhuis, museum en de oude O.-L.-Vrouwkerk waren kunstvolle monumenten. 't Belfort rees toen nog boven de ruïnen op en droeg nog fier de Belgische vlag. Later is het ook vernield.

En in vele huizen waren kostbare schilderijen, oude meubelen, koperwerk. Vernield dat alles !

Vernield van zooveelen de welvaart, 't rustig tevreden leven.

Vernield ook levens, te Dendermonde en in de ongelukkige dorpen van den omtrek, als Sint-Gillis en Lebbeke, vanwaar talrijke burgers ruwe gevangenschap in Duitschland ondergingen.

En andere burgers werden neergeschoten, begraven en ontgraven en eerbiedig in gewijde aarde gelegd.

Later keerden vele bewoners terug en vestigden zich in kelders, gespaarde huizen, bouwden stilaan barakken, hopend op betere dagen.

Zoo zag ik Dendermonde opnieuw bij den wapenstilstand. Weinig of niets was herbouwd. Alleen eenige steenen hokjes, als de standen op een tentoonstelling. 't Waren winkeltjes of herbergen. 't Puin had men opgeruimd en nog leeger schenen de straten daardoor. Voor die leege vakken een bordje. En heel achteraan woont dan een barbier, een timmerman, een burgersgezin.

Door een geheimzinnig gangetje kwamen we op 't Begijnhof, waar de huizekens zich stille lijnden om de ruïne der kapel.

Waarom is Dendermonde vernield geweest ? Nog altijd vraagt men zich dat af. Aan eenige burgers, die om 't behoud hunner stede smeekten, antwoordden officieren, in zetels op de Markt gezeten :

"Het is onze plicht die stad in brand te steken."

Waarom ?

De Reus tot Kleinen Belg.
- Uit de weg, Kleine !
- Nooit ! Deze weg is verboden !

De kroonprins.
(Uit: "The Kaisers's Garland")

Wordt vervolgd

Vooruitzichten in 2026

Enkele data van herdenkingen, plechtigheden en/of manifestaties in 2026 tenzij aanpassing van data :

1. Zondag 24 mei 2026
   Memorial Day Service, Flanders Field American Cemetery te Waregem (NM)

2. Zondag 31 mei 2026
   Herdenking Leieslag, Nationaal Leiemonument te Kortrijk (VM)

3. Zondag 07 juni 2026
   68ste herdenkingsplechtigheid Politieke Gevangenen en Weggevoerden uit de Tweede wereldoorlog aan het Provinciaal Mausoleum te Menen

4. Zaterdag 13 juni 2026
   Herdenking Parachutisten en Weerstanders aan de Sluizen te Menen

5. Dinsdag 21 juli 2026
   Nationale Feestdag te Kortrijk

6. Zondag 02 augustus 2026
   91ste Nationale Hulde aan Zijne Majesteit Koning Albert I en de Helden van de IJzer aan het Westfront te Nieuwpoort

7. Donderdag 22 oktober 2026
   Herdenking gesneuvelde RAF-piloten bij het 17-oktober bos te Lauwe

8. Zondag 01 november 2026
   Jaarlijkse herdenking van de overledenen te Kortrijk

9. Dinsdag 10 november 2026
   Herdenking B.N.P.-Fortis aan het monument van Fortisbank te Kortrijk

10. Woensdag 11 november 2026
    Herdenking wapenstilstand te Kortrijk

11. Zondag 15 november 2026
    Koningsdag te Kortrijk

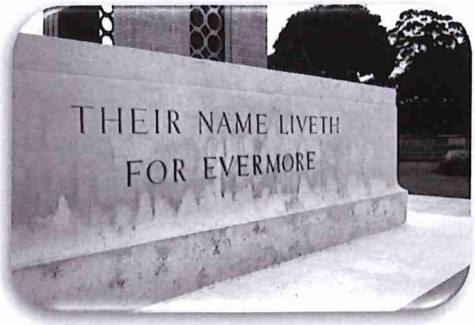

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER

DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË

VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL
VADERLANDSE VERENIGING
zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883.

Nationaal ondervoorzitter & Provinciaal voorzitter Oost-Vlaanderen : ASSELMAN Yves
Kanselier Provinciale Oost-Vlaanderen : VERHELLE Kurt, Kapel ter Bede 28 te 8500 KORTRIJK
+32 486 72 19 86 - verhelle.polfliet@gmail.com

PROVINCIAAL BESTUUR OOST-VLAANDEREN 01-03-2026

VOORZITTER
Dhr. Yves ASSELMAN
Hazelaardreef 40
9820 MERELBEKE
GSM : 0475 74 40 00
E-mail: yves.asselman@police.belgium.eu

SECRETARIS
Mvr. Selina VANPACHTENBEKE
Boterbloemstraat 8
8780 OOSTROZEBEKE
GSM : 0495 78 20 35
E-mail: selina.vanpachtenbeke@police.belgium.eu

PENNINGMEESTER
Dhr. Jean-Pierre DE PELSMACKER
Dr. J. Vercouilliestraat 6 A
9090 MELLE
GSM : 0495 21 19 34
E-mail: operaties.5418@belgacom.net

KANSELIER - VERSLAGGEVER
Dhr. Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede 28
8500 KORTRIJK
GSM : 0486 72 19 86
E-mail: verhelle.polfliet@gmail.com

VAANDELDRAGER
Dhr. Kristof BAUWENS
François Spaestraat 28
9090 MELLE
GSM : 0477 80 68 02
E-Mail :

COMMISSARIS
Dhr. Ward ROTTIERS
Kerkstraat 48
9830 SINT-MARTEMS-LATEM
GSM : 0474 81 22 55
E-mail : ward.rottiers@hotmail.com

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL
VADERLANDSE VERENIGING
zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883.

Nationaal ondervoorzitter & Provinciaal voorzitter Oost-Vlaanderen : ASSELMAN Yves
Kanselier Provinciale Oost-Vlaanderen : VERHELLE Kurt, Kapel ter Bede 28 te 8500 KORTRIJK
+32 486 72 19 86 - verhelle.polfliet@gmail.com

Introductie van het Trimestrieel Krantje

Het bestuur van de Regionale Kortrijk kondigt met enthousiasme aan dat er in nauwe samenwerking met de Provinciale Oost-Vlaanderen gestart wordt met een trimestrieel krantje. Vier keer per jaar vind je hierin alles wat speelt binnen onze vereniging.

Doel en Meerwaarde van het Krantje

Het krantje is opgezet als een extra communicatiemiddel dat leden sneller en beter informeert. Je blijft moeiteloos op de hoogte van alle activiteiten en ontvangt inspirerende verhalen van medeleden. Zo zorgen we samen voor meer verbondenheid, inspiratie en betrokkenheid binnen onze gemeenschap. Het stimuleert niet alleen de participatie bij herdenkingen, menslievendheid en vaderlandsliefde, maar versterkt ook de samenwerking tussen de regio en de provincie.

Inhoud en Informatievoorziening

Met deze publicatie ben je steeds als eerste op de hoogte van :

- activiteiten, evenementen en herdenkingen;
- belangrijke mededelingen;
- nieuws uit de regionale en provinciale werking;
- persoonlijke verhalen en weetjes die onze gemeenschap inspireren.

Beleid en Samenwerking

Dit initiatief sluit volledig aan bij het beleid van het bestuur. Door het delen van informatie en verhalen bevorderen we transparantie, betrokkenheid en samenwerking binnen zowel de regionale als provinciale werking.

Betrokkenheid van Leden

Wil jij ook bijdragen aan ons krantje? Deel een leuk weetje, een persoonlijk verhaal of een inspirerende ervaring. Zo maken we het blad samen rijker en zorgen we voor nog meer verbondenheid binnen onze vereniging.

Wil je graag iets delen?
Laat het ons weten, stuur je artikel op en het zal verschijnen in een volgend nummer van ons krantje.

Kanselier/Verslaggever
Kurt VERHELLE

Provinciale Oost-Vlaanderen
Afdeling Merelbeke-Melle

LIDGELD 2026

De betaalde lidkaarten werden reeds verdeeld aan de leden.
Indien het vakje een groene klever bevat, gelieve uw bijdrage van 14 Euro onverwijld te willen storten op rekeningnummer : BE14 0000 4913 8883

Indien hier groene klever - dringend uw lidgeld betalen - 14,00 Euro op rekeningnummer : BE14 0000 4913 8883

Indien u het krantje liever per mail 💻 ontvangt, geef dan uw mailadres door.

Dit bespaart ons druk- & portkosten.

Ook krijgt u het krantje sneller (in pdf.) met kleurfoto's.

Of wens je toch liever de gedrukte versie 🕮 (zwart-wit) ?

Laat het ons weten en we sturen het krantje op.

Provinciaal Kanselier Oost-Vlaanderen/Verslaggever:
Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede, 28
B-8500 KORTRIJK
verhelle.polfliet@gmail.com

Provinciale Oost-Vlaanderen
Afdeling Merelbeke-Melle

Beste lezer,

sinds september 2017 zijn we blijven groeien en ons verder blijven ontwikkelen, ook op het vlak van moderne technologie. Daarom willen we voortaan ook de digitale weg inslaan, zodat we u nog sneller en gemakkelijker op de hoogte kunnen houden van nieuws, activiteiten en andere informatie.

We kijken ernaar uit om ook via deze weg met u in contact te blijven.

Ook de Regionale Kortrijk beschikt over een website :

http://www.kmvdembkortrijk.be

waar volgende punten aan bod komen in de volgende tabs, nml.:

Home – Historiek – Nationaal – Bestuur – Krantje – Eretekens –
Eretekens dragen – Agenda – Foto's – Hoe lid worden – Links – Contact

De digitale versies van het Krantje in kleur (pdf.bestand), is terug te vinden onder de Tab :

Krantje

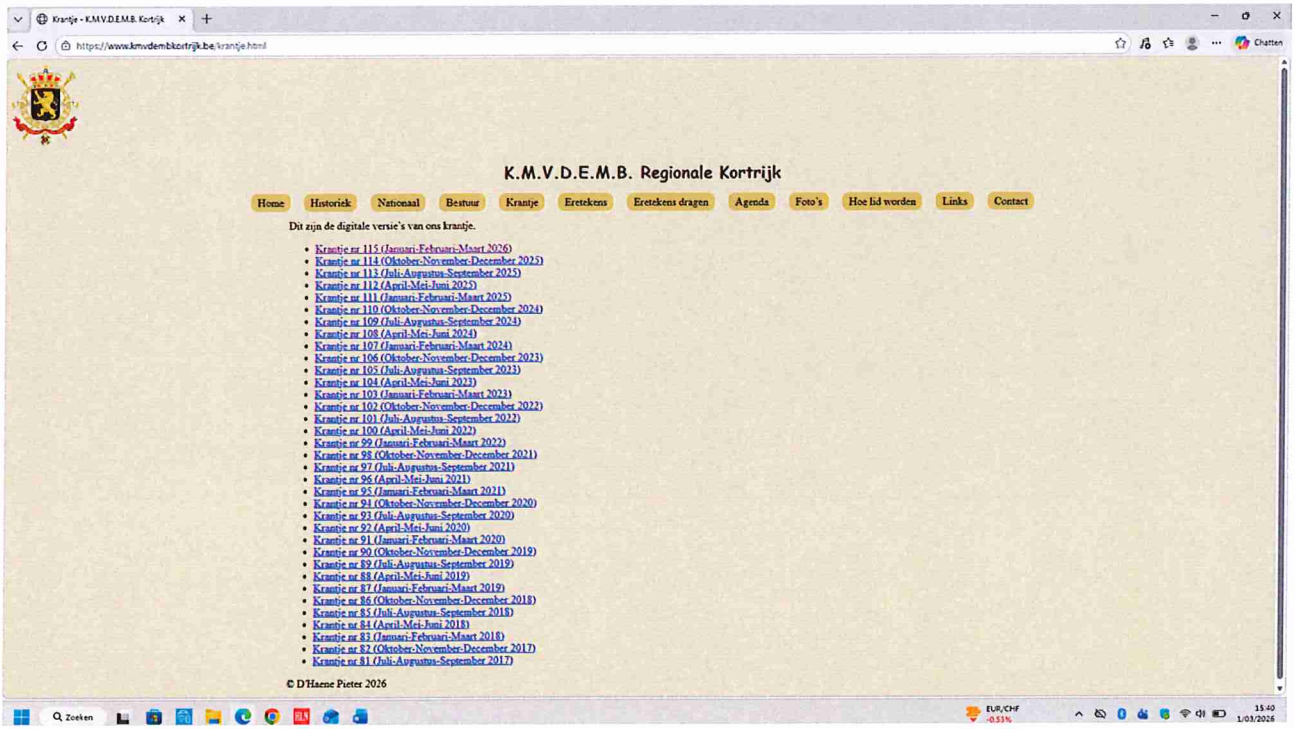

Zo u weet heeft van bepaalde herdenkingen, manifestaties of plechtigheden zijn (kranten)artikels en foto's welkom.

Ook data van toekomstige plechtigheden kunnen we in het krantje opnemen.

<u>Wil je graag een artikel in het krantje laten verschijnen ?</u>
<u>Stuur het dan gerust naar mij op.</u>

Per post : Kurt VERHELLE
Kapel ter Bede, 28
B-8500 KORTRIJK

Per e-mail : verhelle.polfliet@gmail.com

<u>Nog te verschijnen krantjes in 2026 :</u>

Krantje N° 117 - 3de kw. 2026 (juli - augustus - september)

Krantje N° 118 - 4de kw. 2026 (oktober - november - december)